

[Justitsministeren]

ressort, men hr. Melchior inddrog grundloven. Jeg vil godt for det første glæde mig over, at hr. Melchior i dag i modsætning til tidligere klart bekræftede, at det, der her er tale om, ikke er grundlovsstridigt. Det er det nu nok værd at få slået fast i denne forsamling.

Det, hr. Melchiors argumentation derefter går på, er, at den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse går ud over, hvad man hidtil har accepteret. Her synes jeg det kunne være praktisk at sige, at det mener i hvert fald justitsministeriet bestemt ikke, og jeg skal henviser til et par enkelte lovbestemmelser. Hr. Melchior kan få flere eksempler, hvis han måtte ønske det.

Efter invalidepensionslovens § 1, stk. 6, lovbekendtgørelse af 3. februar 1976, kan socialministeren i overensstemmelse med regler i overenskomster med andre stater fastsætte bestemmelser, hvorefter lovens almindelige betingelser for at få invalidepension fraviges. Tilsvarende bestemmelser findes i enkepensionsloven og i folkepensionsloven.

I færdselsloven af 1976 bestemmer § 69, stk. 2, at justitsministeren bemyndiges til, hvis særlige grunde taler derfor, at bestemme, at et køretøj eller køretøjer af en bestemt type skal henføres under en anden køretøjskategori end den, der følger af definitionerne i § 2. Jeg kan også nævne bestemmelsen i § 1 i lov nr. 119 om gifte og sundhedsfarlige stoffer, der er af 3. maj 1961. Jeg kan nævne en lignende bestemmelse i lov nr. 290 af 7. juni 1972 om foranstaltninger mod forurening af havet med andet end olie.

Man kunne også tænke sig, som hr. Melchior sagde, at man ikke har brugt sådanne regler tidligere, og derfor glædede det mig, at hr. Melchior i sit indlæg beskæftigede sig med tiden omkring 1898 og 1897. Lad mig nævne en bestemmelse fra 1898, nemlig bestemmelsen i § 3 i lov nr. 64 af 26. marts 1898 om handel med gødnings- og foderstoffer, hvorefter landbrugsministeren kunne foretage ændringer i de i loven indeholdte regler om affattelse af garantidokumenter i givne situationer.

Sagt på anden måde: jeg kan ikke under nogen omstændigheder tilslutte mig hr. Melchiors vurderinger.

Glensgård (FP):

Til hr. Jens Møller kan jeg sige, at ministeren sikkert her fra talerstolen vil bekræfte følgende: er det korrekt, at den oprindelige tekst i lovudkastet, altså ikke det, der blev forelagt for folketinget, men det interne lovudkast, ikke var udformet som den tekst, der er forelagt for folketinget, men faktisk havde den udformning, som ændringsforslaget har, altså at trafikministeriet selv har haft disse overvejelser, men at man under behandlingen i trafikministeriet efter en henvendelse til justitsministeriet derfra fik besked på, at teksten skulle ændres? Man var altså selv i første omgang – og det vil jeg gerne have at ministeren bekræfter – i trafikministeriet ikke særlig interesseret i den tekst, der findes i § 135, stk. 3. Hvis ministeren kan bekræfte dette, så håber jeg, at hr. Jens Møller og hans partifæller selv kan overveje, hvorledes de vil stille sig.

(Kort bemærkning).

Melchior (CD):

Jeg er glad for dette ordskifte med justitsministeren. Justitsministeren er klar over, at det ligger mig fjernt at mene, at jeg skulle være en bedre beskytter af grundloven eller have bedre intentioner, end justitsministeren har. Det er selvfølgelig ikke tilfældet, det siger sig selv.

Nu fik vi en række eksempler, men det havde jo været dejligt – for mit parti har gjort opmærksom på denne sag under udvalgsbehandlingen og stillet en række spørgsmål – hvis vi kunne have fået de eksempler på et tidligere tidspunkt, så at vi kunne have gået dem lidt efter. Jeg hæftede mig særlig ved ét eksempel, som jeg mener netop beviser, at der her er tale om noget meget mere vidtgående. Ministeren citerede en bestemmelse om, at køretøjer på ministerens foranledning kan henføres under en anden kategori. Det vil sige, at det er en afgrænset bemyndigelse og ikke som det, der står i § 135, stk. 3: »Ministeren for offentlige arbejder kan fastsætte ændringer i stk. 1 og 2.« Så står der ganske vist noget mere i bemærkningerne, men det er også meget blødt. Det er en fuld bemyndigelse til at ændre en lovtekst, og det var der ikke tale om i det eksempel med køretøjerne. Og jeg har en mistanke om, at de andre eksempler var af lignende art.